

Prof. dr hab. inż. arch. Antoni Taraszkiewicz, Prof. PG
Wydział Architektury
Politechnika Gdańska
ul. Gabriela Narutowicza 11/12,
80-233 Gdańsk
antarasz@pg.gda.pl

**Recenzja rozprawy habilitacyjnej jako osiągnięcia naukowego
oraz ocena aktywności naukowej, zawodowej, dydaktycznej oraz współpracy
międzynarodowej
Pani dr inż. arch. Anny Majewskiej
przygotowana w ramach przewodu habilitacyjnego**

1. Podstawa formalna wykonania recenzji oraz oceny

Recenzja i ocena zostały przygotowane na zlecenie Pani Profesor dr hab. inż. arch. Krystyny Solarek, Przewodniczącej Rady Naukowej Dyscypliny Architektura i Urbanistyka Politechniki Warszawskiej, z dnia 30 czerwca 2021 r., realizującego decyzję Rady Doskonałości Naukowej z dnia 14.12.2020 r. o wszczęciu postępowania o nadanie dr inż. arch. Annie Majewskiej stopnia doktora habilitowanego oraz uchwałę Rady Naukowej Dyscypliny Architektura i Urbanistyka Politechniki Warszawskiej z dnia 27.04.2021 r.

Recenzja i ocena zostały dokonane w oparciu o materiały dostarczone przez Panią Profesor dr hab. inż. arch. Krystynę Solarek, Przewodniczącą Rady Naukowej Dyscypliny Architektura i Urbanistyka Politechniki Warszawskiej a przygotowane przez Kandydatkę – Panią dr inż. arch. Annę Majewską. Były to:

- Monografia „**Przekształcenia małych miast w Polsce na przykładzie specyfiki miast mazowieckich w strefie podmiejskiej Warszawy**”.
- Autoreferat
- Wykaz osiągnięć naukowych
- Dokumentacja ważniejszych publikacji i badań naukowych
- Dokumentacja wybranych twórczych prac projektowych i eksperckich

2. Informacje wstępne

Recenzowanym osiągnięciem naukowym jest monografia „**Przekształcenia małych miast w Polsce na przykładzie specyfiki miast mazowieckich w strefie podmiejskiej Warszawy**” autorstwa Kandydatki.

Ocena aktywności naukowo-badawczej, dorobku zawodowego, dydaktycznego oraz współpracy międzynarodowej Kandydatki opracowana została na podstawie Autoreferatu, wykazu osiągnięć naukowych, dokumentacji ważniejszych publikacji i badań naukowych oraz dokumentacji wybranych twórczych prac projektowych i eksperckich, rozpatrywanych w świetle art. 219 ust. 1 pkt 2 i 3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r. poz. 478, z późn. zm.).

3. Informacje o Kandydatce

Pani Anna Majewska ukończyła studia magisterskie (kierunek architektura i urbanistyka) na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej. Pracę dyplomową pt. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Pasa Zieleni Rekreacyjnej Grodziskiego Zespołu Miejskiego, obroniła w czerwcu 1986 roku, z wynikiem bardzo dobrym. Promotorem pracy był arch. Jerzy Skrzypczak.

W 2011 roku Kandydatka uzyskała stopień doktora nauk technicznych (dyscyplina: architektura i urbanistyka), nadany uchwałą Rady Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej z dnia 24 maja 2011 roku. Tytuł rozprawy: Procesy urbanizacyjne na gruntach rolnych w Obszarze Metropolitalnym Warszawy. Dysertacja została przygotowana pod kierunkiem prof. dr hab. inż. arch. Jana M. Chmielewskiego. Recenzentami byli: dr hab. inż. arch. Piotr Lorens, prof. PG i dr hab. inż. arch. Danuta Kłosek-Kozłowska, prof. PW. Rozprawa doktorska otrzymała wyróżnienie Rady Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej i Nagrodę indywidualną III st. JM Rektora Politechniki Warszawskiej, za rok 2011.

Pani Anna Majewska ukończyła także studia podyplomowe na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej:

- Podyplomowe Studium Urbanistyki i Gospodarki Przestrzennej - ukończone w 2006 roku z wyróżnieniem (czas trwania: 2 semestry).
- Podyplomowe Studium Ochrony Dziedzictwa Kulturowego - ukończone w 2016 roku z wynikiem celującym (czas trwania: 2 semestry).

Była też uczestniczką Studiów Doktoranckich (od 1.10.2006 r. do 8.06.2010 r., które zakończyła przyjęciem przez Radę Wydziału Architektury PW rozprawy doktorskiej) oraz Seminarium Pedagogicznego dla doktorantów Politechniki Warszawskiej (2007).

Od roku 2006 r. Kandydatka zatrudniona jest w Politechnice Warszawskiej, obecnie na stanowisku adiunkta na Wydziale Geodezji i Kartografii w Zakładzie Gospodarki Przestrzennej i Nauki o Środowisku Przyrodniczym.

W latach 1986 - 2020 Kandydatka pracowała jako projektant, inżynier budowy oraz prowadziła działalność ekspercką w: Międzyzakładowym Zrzeszeniu Budowy Domów Mieszkalnych Ochota (Warszawa), Przedsiębiorstwie Budownictwa Rolniczego (Grodzisk Mazowiecki), Pracowni Projektowej - Hassan Slaoui, (Rabat Maroko), Pracowni Zielonka & Szymborski Architekci (Warszawa), Zespole Prof. Kazimierza Szulborskiego (Warszawa), RN Projekt Roman Nalewajko (Warszawa) oraz prowadziła własną działalność projektową.

4. Ocena aktywności naukowej

Oceny aktywności naukowej dokonano na podstawie Autoreferatu przedłożonego przez Kandydatkę.

4.1. Zestawienie prac naukowo-badawczych Habilitantki po uzyskaniu stopnia doktora:

2 monografie (autorskie) + 1 w trakcie procesu wydawniczego;
19 rozdziałów w monografiach (w tym 5 autorskich);

22 artykuły (w tym 7 autorskich) w czasopismach zawartych w wykazie czasopism naukowych, ustalonym na podstawie wykazów ogłoszonych w latach 2013-2016, zgodnie z Komunikatem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 25 stycznia 2017 roku;
7 artykułów (współautorskich) w czasopismach zawartych w wykazie czasopism naukowych zgodnie z Komunikatem Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 31 lipca 2019 roku;
4 publikacje (współautorskie) w materiałach konferencyjnych z listy Web of Science;
19 referatów na konferencjach naukowych i prezentacja 5 posterów.

Łącznie dorobek naukowy Kandydatki po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk technicznych obejmuje **74 publikacje** (w tym 14 autorskich).

Impact Factor:

Σ IF 5,41

Σ SCS 7,22 (Scopus CiteScore)

Σ SJR 2,34 (Scopus SJR)

Σ SNIP 3,41 (Scopus SNIP)

Indeks Hirscha i liczba cytowań (bez autocytowań):

h-index 4, liczba cytowań 33, źródło: Google Scholar

h-index 1, liczba cytowań 4, źródło: Scopus

h-index 1, liczba cytowań 2, źródło: Web of Science

Liczba punktów MNiSW:

Punktacja bezwzględna: 666

Indywidualny podział punktacji: 417,5

Oceniając aktywność naukową Kandydatki, zwłaszcza po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, stwierdzić należy, że **jest ona istotna** w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

5. Działalność zawodowa

Kandydatka umiejętnie łączy pracę naukową z pracą zawodową będąc czynnie działającym architektem – projektantem oraz ekspertem w dziedzinie architektury i urbanistyki.

Jest autorką i współautorką 32 projektów urbanistyczno-architektonicznych (w tym 13 po doktoracie) oraz autorką i współautorką 83 ekspertyz i opinii w tym 50 po uzyskaniu stopnia doktora.

6. Działalność dydaktyczna, organizacyjna oraz we współpracy międzynarodowej

6.1. Habilitantka pracując na stanowisku Adiunkta w Zakładzie Gospodarki Przestrzennej i Nauki o Środowisku Przyrodniczym na Wydziale Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej, prowadzi intensywną działalność dydaktyczną w formie ćwiczeń oraz wykładów prowadzonych zarówno na Wydziale Geodezji i Kartografii jak i na Wydziale Architektury PW.

Kandydatka posiada osiągnięcia dydaktyczne w postaci autorskich programów oraz wytycznych dydaktycznych i prowadzenia na ich podstawie wykładów oraz ćwiczeń.

Podczas pracy dydaktycznej na kierunku Gospodarka Przestrzenna, na studiach I i II stopnia Habilitantka prowadziła następujące przedmioty:

Grafika Inżynierska (ćwiczenia projektowe 2009 – 13);
Rysunek Techniczny i Planistyczny (ćwiczenia 2011 – 2015);
Inwentaryzacja i Analiza Urbanistyczna (ćwiczenia 2009-2016);
Teoria Urbanistyki (seminaria 2009-16);
Zasady Projektowania Urbanistycznego (koordynator przedmiotu, ćwiczenia projektowe 2010-12);
Podstawy Projektowania Urbanistycznego (ćwiczenia projektowe, koordynator przedmiotu 2012-2016);
Projekt Urbanistyczny Zespołu Mieszkaniowego 1 (ćwiczenia projektowe 2009 - 17);
Projekt urbanistyczny zespołu mieszkaniowego 2 (ćwiczenia projektowe, koordynator przedmiotu 2011- do dziś);
Projekt Urbanistyczny (ćwiczenia projektowe, koordynator przedmiotu 2014-do dziś);
Projekt zagospodarowania terenu o różnych funkcjach (ćwiczenia projektowe 2016 - do dziś);
Najnowsze realizacje urbanistyczne (wykład 2015 do dziś);
Podstawy Architektury i Urbanistyki (wykład 2015 do dziś);

Kandydatka jest promotorem 80 prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich (w tym wielu wyróżnionych) oraz recenzentem 115 prac dyplomowych inżynierskich i magisterskich.

6.2. Działalność organizacyjna Kandydatki to przede wszystkim praca w wielu zespołach i komisjach wydziałowych oraz katedralnych Wydziału Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej.

6.3. Habilitantka stara się prowadzić dość intensywną współpracę międzynarodową. Współpracuje z Wydziałem Architektury Białoruskiego Narodowego Instytutu Technicznego w Mińsku (BNTU) oraz z Wydziałem Architektury Politechniki Lwowskiej.

Kandydatka Uczestniczy czynnie w seminariach i warsztatach naukowych o zasięgu międzynarodowym, organizowanych przez Katedrę Gospodarki Przestrzennej i Nauk o Środowisku Przyrodniczym. W 2017 roku była konsultantem w Międzynarodowych Warsztatach Urbanistycznych International Urban Planning Workshop, Atelier International d'Urbanisme, Warszawa – Wilanów 2017 - Miasto otwarte, miasto zamknięte (prowadzonym we współpracy z Uniwersytetem Paris-Sorbonne, Wydziałem Geodezji i Kartografii Politechniki Warszawskiej i Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego). Była również członkiem komitetu organizacyjnego Konferencji AESOP 2017 Heads of Schools Meeting organizowanej na Wydziale Geodezji i Kartografii w 2017 r. na terenie Politechniki Warszawskiej

7. Ocena rozprawy habilitacyjnej jako osiągnięcia naukowego

Przedstawiona do oceny monografia zatytułowana: *„Przekształcenia małych miast w Polsce na przykładzie specyfiki miast mazowieckich w strefie podmiejskiej Warszawy”* stanowi podsumowanie wieloletnich obserwacji i badań Habilitantki nad problemami rozwojowymi miast polskich, zwłaszcza zlokalizowanych w strefach wpływu dużych ośrodków miejskich. Jako temat wiodący badań, zaprezentowanych w monografii, przyjęto analizę ewolucyjnych zmian cech przestrzenno-społecznych małych miast. Badania te przeprowadzono w ujęciu retrospektywnym (od 1939 roku do dziś). Obejmowały one

przekształcenia struktury przestrzennej, jakie zaszły w wyniku uwarunkowań zewnętrznych i wewnętrznych - historycznych, lokalizacyjnych, systemowych oraz geopolitycznych.

Monografia została wydana w 2020 roku przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Warszawskiej w Warszawie. Recenzentami wydawniczymi byli: Prof. dr hab. inż. arch. Krzysztof Skalski oraz Prof. dr hab. inż. arch. Krystyna Solarek.

Monografia zawiera 191 ponumerowanych stron, składa się z ośmiu, wewnątrznie podzielonych rozdziałów, w tym z wprowadzenia oraz podsumowania. Po rozdziałach zamieszczono: bibliografię (w tym również ustawy i akty prawne, dokumenty planistyczne, źródła kartograficzne oraz źródła internetowe), spis ilustracji, tabel i wykresów (głównie autorskich, stanowiących graficzne uzupełnienie prowadzonych w pracy wywodów) oraz słowniczek zastosowanych pojęć.

We wprowadzeniu Autorka nakreśla główne założenia pracy, przedstawia przedmiot, zakres i cel badań, ukazuje kryteria wyboru miast do badań szczegółowych, metodykę prowadzonych badań, układ pracy oraz obecny stan badań dotyczących małych ośrodków miejskich.

Głównymi celami pracy, jak pisze Autorka na stronie 9, są:

- *identyfikacja etapów i związanych z nimi problemów rozwoju miast położonych w strefach podmiejskich,*
- *analiza przeobrażeń przestrzennych małych miast, jakie zaszły na ich obszarach po 1945 r. w wyniku wprowadzenia gospodarki socjalistycznej oraz transformacji ustrojowej w 1989 r.,*
- *postawienie diagnozy stanu istniejącego zagospodarowania historycznych zespołów miejskich na przykładzie wybranych 8 małych miast w strefie podmiejskiej Warszawy,*
- *zdefiniowanie procesów rozwojowych, sytuacji problemowych i czynników, które wpływają na rozwój małych miast w strefach podmiejskich.*
- *analiza teoretycznych modeli miast europejskich w celu zdefiniowania możliwych kierunków rozwojowych małych miast w Polsce.*
- *przedstawienie działań naprawczych i narzędzi urbanistycznych dla małych miast, które mogłyby wpłynąć na ich harmonijny rozwój w przyszłości.*

Zakres terytorialny badań obejmuje układ osadniczy strefy podmiejskiej Warszawy z wyróżnieniem małych ośrodków miejskich. Granicę zewnętrzną obszaru badań przyjęto jako granicę obszaru metropolitalnego Warszawy (OMW), którego delimitację przeprowadzono w pracach studialnych Mazowieckiego Biura Rozwoju Regionalnego w Warszawie w 2005 i 2010 r.

Zakres czasowy przeprowadzonych badań obejmuje okres od 1945 r. z uwzględnieniem uwarunkowań historycznych rozwoju miast, od czasu ich lokacji. Szczególny nacisk prowadzonych analiz położono na okres ostatnich 30 lat, po transformacji społeczno-gospodarczych w Polsce.

Wprowadzenie to ważna i dobrze napisana część pracy, w której Autorka z dużą erudycją i bardzo umiejętnie wprowadza czytelnika w bogatą tematykę badawczą.

W rozdziale 2 zatytułowanym „*Małe miasto w strukturze osadniczej strefy podmiejskiej*” Autorka kreśli tło historyczne dla procesu powstawania i ewolucji ośrodków miejskich poczynając od pierwszych *protomiejskich* osad aż do czasów współczesnych. Wywodów swoich nie ogranicza jednak jedynie do historii budowy miast w ich sensie fizycznym, lecz

słusznie zwraca uwagę również na rozwój idei wspólnego zamieszkiwania i pracy na określonym, zwartym obszarze miejskim różniącym się od rozproszonego osadnictwa wiejskiego – „*nie-miasta*” (str. 16).

Autorka w omawianym rozdziale podkreśla, podnoszony przez wielu współczesnych badaczy problem, globalizacji i jej wpływu na przyszłość poszczególnych miast, w tym również miast małych. Czynniki globalizacyjne powodują *metropolizację przestrzeni i rozwój miast metropolitalnych, a stagnację mniejszych ośrodków, niewyposażonych w odpowiednie funkcje i jakości*. Ważną jest, kończąca rozdział drugi konkluzja, że „*w celu ochrony ośrodków miejskich sytuacja ta powinna uruchamiać interdyscyplinarne procesy rewitalizacji i odnowy miast*” (str.17).

Rozdział 3 pracy – „*Rozwój urbanizacji w strefie podmiejskiej Warszawy do 1939 roku*” to bardzo ciekawie napisana historia powstawania, kształtowania i rozwoju sieci osadniczej na obszarze dzisiejszego regionu warszawskiego a historycznie na części krainy Mazowsze. Rozdział rozpoczyna się od IX wieku a kończy zgodnie z jego tytułem na roku 1939, obejmując okres przedlokacyjny, średniowiecze, okres upadku miast, czas rewolucji przemysłowej aż do I Wojny Światowej oraz okres międzywojenny. Tak ogromny przedział czasowy zmusza autorkę do dokonywania w jego opisie koniecznych skrótów, jednakże zdaniem recenzenta wychodzi Ona z tego zadania obronną ręką tworząc, jak wspomniano wcześniej bardzo ciekawą a jednocześnie bardzo potrzebną dla zrozumienia historycznego kontekstu omawianych zagadnień część pracy.

W pierwszej części rozdziału 4 zatytułowanego: „*Przeobrażenia przestrzenne miast strefy podmiejskiej Warszawy po 1945 roku*” Autorka przedstawia powojenne uwarunkowania rozwoju strefy podmiejskiej Warszawy, kształtowanie się modelu sieci osadniczej aglomeracji oraz przeobrażenia przestrzenne miast wchodzących w skład aglomeracji w epoce socjalistycznego modernizmu. W dalszej części rozdziału 4 Habilitantka opisuje przeobrażenia i konflikty przestrzenne miast po 1989 roku a więc po transformacji społeczno-gospodarczej w Polsce oraz ukazuje czynniki wzrostu miast w strefie podmiejskiej Warszawy po 1945 roku. Rozdział czwarty odnosi się już bezpośrednio do zakresu czasowego prowadzonych przez Autorkę badań i jest bardzo rzetelnym i wyczerpującym opisem uwarunkowań mających wpływ na obecny kształt i kondycję małych i średnich, podwarszawskich miast.

Rozdział 5 – „*Procesy rozwojowe wybranych małych miast w strefie podmiejskiej Warszawy*”, stanowi najobszerniejszą i zasadniczą część pracy. W części tej Autorka na przykładzie ośmiu wybranych miast omawia zachodzące tam przekształcenia struktury demograficznej i zawodowej (liczba ludności badanych miast jest niższa od 15 tys., a 4 ośrodki to miasta poniżej 10 tys. mieszkańców), przedstawia proces rozpraszania terytorialnego zabudowy podwarszawskich miast i współczesne działania planistyczne mające na celu zapobieganie procesom rozpraszania, opisuje przekształcenia struktury funkcjonalnej i układu przestrzennego miast, proces przekształceń ich struktury społecznej i wreszcie wynikające z wymienionych wyżej procesów przekształcenia fizjonomii miasta czyli „*krajobrazu miejskiego*” (str. 112).

Omawiany rozdział to bardzo dobrze, interesująco i z dużą swadą napisana część pracy, stojąca na wysokim poziomie pod względem metodyki badań. Dobór poddanych analizie podwarszawskich miast wydaje się być bardzo trafnym, potwierdzającym znajomość badanych przez Autorkę omawianych zagadnień jak i znajomość regionu stanowiącego ramy

terytorialne badań. Autorka w sposób metodyczny i usystematyzowany bada procesy rozwojowe wybranych małych miast usytuowanych w podmiejskiej strefie Warszawy, wykazując znajomość warsztatu naukowego w zakresie gromadzenia danych oraz dużą biegłość w ich analizowaniu i interpretacji.

W rozdziale 6, zatytułowanym „Kierunki rozwoju małych miast” Autorka sięgając dość głęboko do historii budowy miast, bo rozpoczynając od epoki renesansu, poprzez miasta-ogrody Ebenezerza Howarda a kończąc na czasach współczesnych, przedstawia różne koncepcje projektowania miast, zwłaszcza miast małych i średnich - miasto nowego urbanizmu (NU), miasto proekologiczne i zrównoważone, miasto odporne (resilient city), miasto przyjazne starzeniu (age-friendly-city), miasto powolne (cittaslow), miasto nowych technologii (smart city) oraz „miasto dobre do życia” (str. 150).

W dalszej części rozdziału 6 Habilitantka prezentuje teoretyczne modele rozwoju małych miast w Polsce, przedstawiając w jaki sposób opisane na początku rozdziału koncepcje budowy i rozwoju małych miast mogłyby być i są implementowane na gruncie polskim, zwłaszcza w strefie podmiejskiej Warszawy.

Trzeba stwierdzić, że omawiany rozdział to również bardzo dobrze pod względem naukowym opracowana część pracy, a jednocześnie fragment, w którym Autorka w sposób bardzo dobitny ukazuje dogłębną znajomość omawianych zagadnień.

Rozdział 7 pt. „Możliwe działania naprawcze”, rozpoczyna się od dość negatywnej oceny przez Autorkę istniejącego stanu zagospodarowania małych podwarszawskich miast oraz procesów przekształceń ich struktury przestrzennej. Jednak jak pisze Habilitantka na str. 165, *„pomimo wielu negatywnych procesów należy pokreślić, że są to miasta z dużym potencjałem, który wsparty dobrą polityką miejską może przynieść efekty i ukierunkować ich rozwój tak, że staną się „lepszymi miastami do życia...”* Do spełnienia tego celu potrzebny jest spójny program mający wsparcie w prawodawstwie i zaopatrzone w instrumenty urbanistyki operacyjnej, zwiększające efektywność polityki przestrzennej. Wśród najważniejszych narzędzi, niezbędnych do powodzenia proponowanych działań Autorka wymienia:

1. *Instrumenty planistyczne wiążące planowanie obligatoryjne (studium i plan miejscowy) z projektami planowanych operacji...*
2. *Narzędzia „wspomagające”, w tym:*
 - *finansowe (m.in. fundusze remontowe dla właścicieli, czynsze kontraktowe, ulgi podatkowe, opłaty adiacenckie, podatki od nieruchomości i inwestycji),*
 - *narzędzia organizacyjno-prawne (np. przejmowanie likwidowanych zakładów przemysłowych przez gminę, prawo pierwokupu gruntów, ustanawianie stref uzgodnionych działań, zwolnienia z przetargów, scalanie gruntów i monitorowanie sytuacji w celu szybkiego reagowania przez gminę).*
 - *instrumenty „przymusu” (np. ograniczenie prawa własności dla celów publicznych, procedury demokratycznej konsultacji), (str. 166).*

Trudno nie zgodzić się z tą diagnozą z jednym zastrzeżeniem, że chcąc stworzyć spójny, logiczny i co najważniejsze skuteczny system planowania przestrzennego, wspomagany przez różnego rodzaju wymienione powyżej narzędzia, powinny istnieć zamożne samorządy terytorialne, które nie muszą borykać się na co dzień z deficytem budżetowym, w których mieszkańcy tworzą z mocy prawa wspólnotę i samodzielnie decydują o realizacji zadań administracyjnych, wynikających z potrzeb tej wspólnoty na danym terytorium. Integracja a

nie rozluźnianie stosunków naszego kraju z Unią Europejską oraz budowanie silnych samorządów na wzór wielu krajów unijnych jest tutaj jedyną metodą.

Podsumowanie pracy nie budzi zastrzeżeń recenzenta. Po wnikliwej i bardzo dobrze przeprowadzonej w pracy analizie materiału badawczego, podsumowanie zawiera dobrze skonstruowaną syntezę badań oraz słuszne wnioski końcowe. Szczególnie ważnymi wydają się być tutaj stwierdzenia Autorki mówiące, że: „w wyniku wejścia do Unii Europejskiej miasta i miasteczka polskie stanęły przed ogromną szansą poprawy warunków zamieszkania oraz niwelowania zaistniałych konfliktów przestrzennych. W ostatnim dziesięcioleciu podejmowanych jest więc wiele działań, aby stopniowo przekształcać je w miasta „bardziej zrównoważone”, dostępne, zwarte...” oraz „małe miasta potrzebują spójnego programu, koncentrującego działania na szczeblu samorządowym i krajowym, który pomógłby podźwignąć się z obecnej stagnacji i ukierunkował ich rozwój” (str.172).

8. Podsumowanie

8.1. Biorąc pod uwagę niezaprzeczalne naukowe walory pracy jak również jej walory aplikacyjne stwierdzam, że monografia pt. „Przekształcenia małych miast w Polsce na przykładzie specyfiki miast mazowieckich w strefie podmiejskiej Warszawy” autorstwa Pani dr inż. arch. Anny Majewskiej jest osiągnięciem naukowym stanowiącym znaczny wkład Autorki w rozwój dyscypliny naukowej architektura i urbanistyka w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

8.2. Aktywność naukowa Kandydatki, zwłaszcza aktywność po uzyskaniu stopnia doktora nauk technicznych, jest aktywnością istotną w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Antoni Taraszkiewicz
Gdańsk, 24.08.2021 r.